

ਮਾਨਵ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਸੰਬੰਧੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ
ਪੁਲੀਸ ਕਰਮੀਆਂ ਲਈ ਮਾਰਗ ਦਰਸ਼ਨ
ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੰਧਨ

ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਮਾਨਵ ਅਧਿਕਾਰ ਕਮਿਸ਼ਨ,

ਮਾਨਵ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਸੰਬੰਧੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ
ਪੁਲੀਸ ਕਰਮੀਆਂ ਲਈ ਮਾਰਗ ਦਰਸ਼ਨ
ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੰਧਨ

ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਮਾਨਵ ਅਧਿਕਾਰ ਕਮਿਸ਼ਨ,
ਫਰੀਦਕੋਟ ਹਾਊਸ, ਕੌਪਰ ਨਿਕਸ ਮਾਰਗ,
ਨਵੀਂ ਇੰਡੀ-110 001

Guidelines for Police Personnel on Various Human Rights Issues in Punjabi

First Edition: 10 December 2010
© 2010 National Human Rights Commission

National Human Rights Commission
Faridkot House, Copernicus Marg, New Delhi-110 001

Printed at : Shri Ganesh Associates
C-83/11, Street No.-7, Mohanpuri, Moajpur, Delhi-110 053

ਸੁਚੀ ਪੱਤਰ

ਲੜੀ ਨੰਬਰ	ਅਧਿਆਇ	ਪੰਨਾ ਨੰਬਰ
	ਪਰਸਤਾਵਨਾ	1-3
1	ਗਿਰਫਤਾਰੀ	4-9
2	ਹਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਰਖਣਾ	10-12
3	ਇਸਤਰੀਆਂ ਦੀ ਹਿਫਾਜਤ ਰਾਖੀ	13-15
4	ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਹਿਫਾਜਤ ਰਾਖੀ	16-19
5	ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਨ ਜਾਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਹੱਕਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ	20-22
6	ਵਰਿਸ਼ਟ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਹੱਕਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ	23-24
7	ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਵਰਗ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਹੱਕਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ	25-27
8	ਬੰਧੂਆ/ਧੱਕੇ ਨਾਲ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਕਰਾਉਣੀ ਅਤੇ ਪੁਲੀਸ	28-30
9	ਮੁਕਾਬਲੇ/ਮੁੱਠੜੇਂ	31-33
10	ਅੱਤਵਾਦ ਅਤੇ ਪੁਲੀਸ	34-37

ਪਰਸਤਾਵਨਾ

ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਮਾਨਵ ਅਧਿਕਾਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲੀਸ ਅਤੇ ਮਾਨਵ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਵਾਦ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਰਾਜ ਅਤੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹਨ।

ਅੱਜ ਕੱਲ ਦੇ ਜਮਾਨੇ ਵਿੱਚ ਪੁਲੀਸ ਕਰਮੀਆਂ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਮਰਿਆਦਾ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਨਿਵਾਰਣ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਹ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਜਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਇਕ ਮੂਲ ਮਾਨਵ ਅਧਿਕਾਰ - ਪੰਤੂ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਆਸ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਮਾਜਕ ਵਿਧੀ ਨਿਰਮਾਣ ਵੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨਗੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਟੀਜ਼ਾ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਵਰਗ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਭੇਦ ਭਾਵ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਆਇ ਹੈ।

ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਕੰਮ ਪੱਕੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਾਂ ਹੀ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਕਰ ਪੁਲੀਸ ਕਰਮੀ ਖਾਸ ਮਾਨਵ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਹੋਣ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਾਸ ਮਾਨਵ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੋਵੇ। ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ ਤੇ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਪੁਲੀਸ ਕਰਮੀਆਂ ਦਾ ਵਾਹ ਅਪਰਾਧ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ

ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਵੇਲੇ ਪੁਲੀਸ ਕਰਮੀਆਂ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹੱਕਾਂ ਦਾ ਖਿਆਲ ਬੜੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਖਾਸ ਕਰ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹੱਕਾਂ ਬਾਰੇ ਜੋ ਸਮਾਜ ਦੇ ਦੁਰਕਾਰੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਮਾਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਬਰਤਾਉ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਦਰਿਸ਼ਟਮਾਨ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮਾਨਵ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਮਾਣ ਕਰਨਾ ਇਕ ਹੱਕ ਦਾ ਮਸਲਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪੁਲੀਸ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਾਉਣ ਵਿੱਚ ਪੱਕੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਾਇਕ ਹੈ।

ਆਯੋਗ ਨੇ ਇਹ ਨਿਰਣਾ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਛੋਟੀ ਕਿਤਾਬ “ਮਾਨਵ ਅਧਿਕਾਰ ਸੰਬੰਧੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੁਲੀਸ ਕਰਮੀਆਂ ਮਾਰਗ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੰਧਨ” ਛਾਪੀ ਜਾਵੇ, ਜਿਹੜੇ ਕਿ ਪੁਲੀਸ ਮਹਿਕਮੇ ਦਾ ਇਕ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੌਕਿਆਂ ਤੇ ਪੁਲੀਸ ਕਰਮੀਆਂ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖੀ ਹੱਕਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਛੋਟੀ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਟੀਚਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲੀਸ ਕਰਮੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ ਪੱਕੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਸਹਾਇਕ ਹੋ ਸਕੇ।

ਆਯੋਗ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੇਗਾ ਕਿ ਡਾਕਟਰ ਅਪਰਨਾ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ, ਖੋਜ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਮਨੁੱਖੀ ਹੱਕ, ਨੇ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਸੂਚੀ ਪੱਤਰ ਬਨਾਉਣ

ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕੁੱਝ ਅਧਿਆਇ ਲਿੱਖਣ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁੱਚਾਂਦੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜੋੜਨ
ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਯੋਗ ਹਿੱਸਾ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਇਹ ਕੰਮ ਬਹੁਤ ਹੀ
ਕੀਮਤੀ ਹੈ। ਜਾਂਚ ਡਵੀਜ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਦੂਜੇ ਅਧਿਆਏ ਲਿੱਖਣ ਵਿੱਚ
ਬਹੁਤ ਹੀ ਵੱਡਮੁੱਲਾ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ ਹੈ।

ਇਹ ਕਮਿਸ਼ਨ ਸ਼੍ਰੀ ਸੁਰਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਆਈਪੀਐਸ, ਉਪ ਮਹਾਂ ਨਿਦੇਸ਼ਕ,
ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਮਨੁੱਖੀ ਹੱਦ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਸੁਨੀਲ ਕਰਿਸ਼ਨਾ, ਆਈ ਪੀ ਐਸ, ਮਹਾਂ
ਨਿਦੇਸ਼ਕ (ਜਾਂਚ) ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮਿਤੀ : 10 ਦਸੰਬਰ 2010

ਪੀ.ਸੀ. ਸ਼ਰਮਾ
ਮੌਖਿਕ
ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਮਾਨਵ ਅਧਿਕਾਰ ਕਮਿਸ਼ਨ

ਅਧਿਆਇ- 1

ਗਿਰਫਤਾਰੀ

ਕੁੱਝ ਹਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦੀ ਬਣਾ ਸਕੇ, ਗਿਰਫਤਾਰ ਕਰ ਸਕੇ। ਕਾਨੂੰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਹੱਕ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ, ਜਿੱਥੇ ਲੋੜ ਸਮਝਣ ਗਿਰਫਤਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਾਕਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਅਭਿਆਸ ਤੋਂ, ਪੜਾਈ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਵਾਰਿਕ ਗਿਰਫਤਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਛੋਟੇ ਛੋਟੇ ਕਸੂਰਾਂ ਕਾਰਣ ਕੀਤੀਆਂ ਗਿਰਫਤਾਰੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ। ਵਿਚਾਰਾਧੀਨ ਬੰਦਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅਸਾਧਾਰਣ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਪਣੀਆਂ ਜਮਾਨਤ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਸਨ।

ਗਿਰਫਤਾਰੀ ਅਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਉਸ ਬੰਦੇ ਦੇ ਸਨਮਾਨ ਨੂੰ ਬੇਸ਼ੁਮਾਰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਮੰਦੇ ਭਾਗਾਂ ਨਾਲ ਸਾਡਾ ਇਹ ਤਰੀਕਾ/ਪ੍ਰਲਾਲੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਮੁਆਵਜਾ ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਕੁੱਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਜਿਹੜੇ ਕਿ ਅਜਾਈਂ ਫੜੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

1. ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਸੈਕਸ਼ਨ 46

2. ਭਾਰਤੀ ਐਕਟ ਕਮਿਸ਼ਨ - ਗਿਰਫਤਾਰੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਤੇ ਸਲਾਹ ਕਾਚਾਤਾ, ਨਵੰਬਰ, 2000

ਕਰਣਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ

1. ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉ ਕਿਸੀ ਵੀ ਮਨੁਖ ਜਾਂ ਔਰਤ ਨੂੰ ਨਿਆਮ ਰਾਹੀਂ ਅਜਾਦੀ ਦਾ ਹੱਕ ਉਸ ਤੋਂ ਖੋਇਆ ਨਾ ਜਾਵੇ, ਸਿਵਾਏ (ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ) ਕਾਰਜ ਪ੍ਰਾਲੀਸ਼ ਸਿਹੜੀ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ (ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਆਰਟੀਕਲ 21) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਵੇ।
2. ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉ ਕਿ ਗਿਰਫਤਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੁਲਿਸ ਅਫਸਰ ਦੀ ਪਛਾਣ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਫ਼ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਭਾਵ ਕਿ ਉਸ ਪੁਲਿਸ ਅਫਸਰ ਕੋਲ ਇਕ ਪਲੇਟ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਨਾਂ ਅਤੇ ਔਹਦਾ ਸਾਫ਼ ਲਿਖਿਆ ਹੋਵੇ (ਗਿਰਫਤਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਰਗ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੰਧਨ: ਢੀ ਕੇ ਥਾਂ ਬਨਾਮ ਪਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ, ਏ ਆਈ ਆਰ ਐਸ ਸੀ 610)।
3. ਕਿਸੇ ਮਨੁਖ ਜਾਂ ਔਰਤ ਨੂੰ ਗਿਰਫਤਾਰ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮਿੱਤਰ ਜਾਂ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਗਿਰਫਤਾਰੀ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਉਹ ਦੀ ਗਿਰਫਤਾਰੀ ਕਿਸ ਕਾਰਣ ਕਰ ਕੇ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਗਿਰਫਤਾਰ ਕਰ ਕੇ ਕਿਸ ਥਾਂ ਤੇ ਰਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। (ਸੈਕਸ਼ਨ 50-ਏ (1) ਸੀ.ਆਸ.ਪੀ.ਸੀ)
4. ਇਹ ਵੀ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਗਿਰਫਤਾਰ ਕਰਨ ਪਿੱਛੋਂ ਉਸ ਦੀ ਗਿਰਫਤਾਰੀ ਬਾਰੇ ਉਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮਿੱਤਰ ਜਾਂ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਨੂੰ ਦਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਪਿੱਛੋਂ

ਇਸ ਬਾਰੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿਚ ਸਭ ਕੁੱਝ ਦਾਖਲ ਜਾਵੇ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਉਸ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਕੰਮ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। (ਸੈਕਸ਼ਨ 50-ਏ (3) ਸੀ.ਆਸ.ਪੀ.ਸੀ)

5. ਇਹ ਵੀ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਗਿਰਫਤਾਰੀ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਜੋ ਉਸ ਬੰਦੇ ਦੇ ਕੋਈ ਸੱਟ ਲੱਗੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਕੋਈ ਜਖਮ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ ਇਸ ਜਖਮ ਜਾਂ ਸੱਟ ਬਾਰੇ ਇਕ ਗਿਰਫਤਾਰੀ ਮੀਮੇ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਗਿਰਫਤਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਨੁਖ ਜਾਂ ਔਰਤ ਦੀ ਡਾਕਟਰੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

7. ਇਹ ਵੀ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਸੁਰਜ ਦੇ ਛਿਪਣ ਤੋਂ ਪਿੱਛੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਨੁਖ ਜਾਂ ਕਿਸੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਗਿਰਫਤਾਰ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਪਰ ਕੁੱਝ ਅਸਾਧਾਰਨ ਹਲਾਤਾਂ ਵਿਚ ਗਿਰਫਤਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। (ਸੈਕਸ਼ਨ 46 (4) ਸੀ.ਆਸ.ਪੀ.ਸੀ)

8. ਇਹ ਵੀ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਜੇ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਨੂੰ ਗਿਰਫਤਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਇਸਤਰੀ ਪੁਲਿਸ ਅਫਸਰ ਜਰੂਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੱਦ ਹੀ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਨੂੰ ਗਿਰਫਤਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਔਰਤ ਪੁਲਿਸ ਅਫਸਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਨੂੰ ਗਿਰਫਤਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ।

9. ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜੇ ਕਿਸੇ ਬੱਚੇ ਜਾਂ ਗਭਰੂ ਨੂੰ ਗਿਰਫਤਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਬੱਲ ਨਾ ਵਰਤਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਕੋਈ ਕੁਟਮਾਰ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਕਿਸੇ ਬੱਚੇ ਜਾਂ ਗਭਰੂ ਨੂੰ ਗਿਰਫਤਾਰ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਕਿਸੇ ਇਜ਼ਤ ਮਾਣ ਵਾਲੇ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

10. ਗਿਰਫਤਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬੰਦੇ ਦੀ ਮਾਨਵ ਪਰਤਿਸ਼ਠਾ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਿਰਫਤਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬੰਦੇ ਦੀ ਲੋਕਾਈ ਸਾਹਮਣੇ, ਆਮ ਜਨਤਾ ਸਹਾਮਣੇ ਕਵਾਇਦ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।

11. ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਜਾਂ ਔਰਤ ਨੂੰ ਗਿਰਫਤਾਰ ਕਰ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਉਸ ਦੀ ਪਰਤਿਸ਼ਠਾ ਦਾ ਮਾਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਸਿਰਫ ਦੂਜੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਹੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤਲਾਸ਼ੀ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਮਰਯਾਦਾ/ਸਦਾਚਾਰ ਨੂੰ ਸਥਤੀ ਨਾਲ ਧਿਆਨ ਰਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਔਰਤ ਨੂੰ ਗਿਰਫਤਾਰ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਜਾਂ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਗਿਰਫਤਾਰ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਬੋਲੋੜਾ ਬਲ ਨਹੀਂ ਵਰਤਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ/ਉਸਦੀ ਪਰਦੇ/ਰਹਸ ਦੇ ਹੱਕ ਨੂੰ ਮਾਣ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। (ਸੈਕਸ਼ਨ 51 (2) ਸੀ.ਆਸ.ਪੀ.ਸੀ)

12. ਜੇ ਕਰ ਗਿਰਫਤਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬੰਦੇ ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਹੈ

ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਗਿਰਫਤਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਨੁਖਾਂ ਜਾਂ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਉਹ ਮਨੁਖ ਜਾਂ ਔਰਤ ਜਮਾਨਤ ਤੇ ਛੱਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਆਦਮੀ ਜਾਂ ਔਰਤ ਆਪਣੀ ਜਮਾਨਤ ਲਈ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਰ ਸਕੇ।

13. ਪੁਲਿਸ ਕੰਟਰੋਲ ਰੂਮ ਨੂੰ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲਾ/ਰਾਜ ਹੈਡਕਵਾਰਟਰ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਗਿਰਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦਮੀ ਜਾਂ ਔਰਤ ਕਿਸ ਥਾਂ ਉਪਰ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ।

ਨਾ ਕਰਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ

1. ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਵਾਰੰਟਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਗਿਰਫਤਾਰ ਨਾ ਕਰੋ ਜਦ ਤਕ ਇਹ ਵਾਜ਼/ਜਾਇਜ਼ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜਾਂਚ/ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਿੱਛੋਂ, ਕਿ ਉਹ ਆਦਮੀ ਜਾਂ ਔਰਤ ਨੇ ਮਸਾਖਤਯੋਗ/ਮੁਦਾਖਲਤ ਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਗਿਰਫਤਾਰੀ ਦੀ ਕੋਈ ਜਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। (ਸੈਕਟਨ 41 ਸੀ.ਆਸ.ਪੀ.ਸੀ)

2. ਕਿਸੇ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਗਿਰਫਤਾਰ ਨਾ ਕਰੋ ਤਕ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੂਸਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨੇ ਨਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ (ਸੈਕਟਨ 151 ਸੀ.ਆਸ.ਪੀ.ਸੀ)

3. ਕਿਸੇ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਲੋੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬੱਲ ਨਹੀਂ

ਵਰਤਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। (ਸੈਕਸ਼ਨ 49 ਸੀ.ਆਸ.ਪੀ.ਸੀ) (ਆਰਟੀਕਲ 21
ਭਾਰਤੀਆਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ)

4. ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਨੂੰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਜਿਸਦੀ ਉਮਰ ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ
ਘੱਟ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦਾ ਹੋਵੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਣੇ ਵਿੱਚ
ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਜਾਂ ਔਰਤ ਤੋਂ ਜੋ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨੀ
ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਪੁਲਿਸ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਜਾ ਕੇ ਪੁੱਛ ਗਿੱਛ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।
(ਸੈਕਸ਼ਨ 160 (1) ਸੀ.ਆਸ.ਪੀ.ਸੀ)

5. ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਿਰਫਤਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬੰਦੇ ਨੂੰ 24 ਘੰਟੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਿਰਾਸਤ
ਵਿੱਚ ਨਾ ਰਖਿਆ ਜਾਵੇ ਬਹੁਰ ਕਿਸੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ (ਸੈਕਸ਼ਨ 57
ਸੀ.ਆਸ.ਪੀ.ਸੀ)

6. ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਿਰਫਤਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਹੱਥਕੜੀਆਂ ਜਾਂ ਬੇੜੀਆਂ ਨਹੀਂ
ਲਾਉਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਜਦ ਤਕ ਕਿ ਕਚੌਰੀ ਤੋਂ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਨਾ
ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਈ ਜਾਣ।

ਅਧਿਆਇ-2

ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰਖਣਾ

ਜੇ ਕਰ ਪੁਲਿਸ ਕਿਸੇ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਤਾਵੇ ਉਹ ਉਸਦੀ ਪਛਾਣ ਜਾਂ ਸਨਾਖਤ ਲਈ ਰਖਿਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਖਾਣ ਰਖਿਆ ਹੋਵੇ ਆਦਿ ਉਹ ਬੰਦਾ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਸਾਫ਼ਰਡਰੀ / ਨਿਗਰਾਨੀ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਗਵਰਨਮੈਂਟ/ਰਾਜ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਗਵਰਨਮੈਂਟ/ਰਾਜ ਦੀ ਇਹ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਵੀ ਬੰਦਾ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਬੰਦਿਆਂ ਦੇ ਮਾਨਵ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨੀ ਗਵਰਨਮੈਂਟ/ਰਾਜ ਦੀ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਕਰਨ ਯੋਗ ਗੱਲਾਂ

1. ਜੇ ਕਿਸੇ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਪੁੱਛ ਗਿੱਛ ਲਈ ਬਲਾਉਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਨਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਬਲਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਵਿੱਚ ਰੁੱਕਾ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇ (ਸੈਕਸ਼ਨ 160 (1) ਸੀ.ਆਸ.ਪੀ.ਸੀ)
2. ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਲਾਉ ਕਿ ਜੋ ਵੀ ਬੰਦਾ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ

ਗਿਆ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਪਰਵਾਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਮਿਤਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿਸਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਥਾਂ ਤੇ ਰਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

3. ਜਦੋਂ ਵੀ ਕਿਸੇ ਥੰਦੇ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਨਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਨਰਲ ਡਾਇਰੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਲਿਕਤੀ ਰਿਕਾਰਡ ਮਿਲ ਸਕੇ।

4. ਜੇ ਕਿਸੇ ਥੰਦੇ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰਖਿਆ ਹੋਵੇ ਕਿਸੇ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਡਾਕਟਰੀ ਕਿਸੇ ਡਾਕਟਰੀ ਦਵਾ ਦਾਰੂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਨਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਦਵਾ ਦਾਰੂ ਦਿਵਾਈ ਜਾਵੇ।

5. ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਥੰਦਿਆਂ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਰਤਿਸ਼ਠਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਇਨਸਾਨਾਂ ਵਾਲਾ ਵਰਤਾਵ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਨਾ ਕਰਨ ਜੋਗ ਗੱਲਾਂ

1. ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰਖੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਥੰਦੇ ਨੂੰ ਮਾਨਸਿਕ ਤਸੀਹੇ ਨਾ ਦਿਓ। ਉਸ ਦੀ ਕੱਟ ਮਾਰ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਉਸ ਨਾਲ ਅਲਮਨੁਖੀ ਬਰਤਾਉ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਜਾ ਨਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਉਸ ਤੇ ਕੋਈ ਜੁਲਮ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

2. ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਬੰਦੇ ਨੂਮਜ਼ਬੂਰ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਉਸਨੂੰਆਪਣਾ ਅਪਰਾਧ ਕਬੂਲ ਕਰਨਾ ਪਵੇ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂਮਜ਼ਬੂਰ ਹੋ ਕੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਬੰਦੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਸਥਾਤ ਦੇਣੇ ਪੈਣ, ਗਵਾਹੀ ਦੇਣੀ ਪਵੇ ਜਾਂ ਸਿੱਧ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇ

3. ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਕਿਸੇ ਬੰਦੇ ਨੂੰਲੋਂ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਸ਼ਟ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਤੇ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਹਿਰਾਸਤ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ।

ਉ. ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਯੋਗ ਕਾਨੂੰਨ ਉਪਰ ਸੋਚ ਵਿਚਾਰ ਪੇਪਰ ਗਿਰਫਤਾਰੀ ਕਰਨ ਬਾਰੇ - ਨਵੰਬਰ 2000

ਅਧਿਆਇ 3

ਇਸਤਰੀਆਂ ਦੀ ਹਿਫਾਜ਼ਤ ਰਾਖੀ

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਇਸਤਰੀਆਂ ਨੂੰਬਰਾਬਰੀ ਦਾ ਦਰਜਾ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਬਰਾਬਰੀ ਦਾ ਦਰਜਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰਬਲਾਏ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇਸਤਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁਧਅਪਰਾਖਾਇਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਹਤੱਵ ਪੂਰਣ ਮਸਲਾ ਹੈ।

ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ

1. ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉ ਕਿ ਇਕ ਇਸਤਰੀ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਸਿਰਫ਼ ਇਕ ਇਸਤਰੀ ਕੋਲੋਂ ਹੀ ਕਰਵਾਈ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਸ ਇਸਤਰੀ ਦੀ ਮਰਿਆਦਾ/ਸਦਾਚਾਰ ਅਤੇ ਰਹਸ਼/ਲੁਕਾ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰਖਿਆ ਜਾਵੇ। (ਸੈਕਟਨ 51 (2) ਸੀ.ਆਸ.ਪੀ.ਸੀ)

2. ਇਹ ਧਿਆਨ ਰਖਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਸ਼ੱਕ ਵਿੱਚ ਫੜੀ ਗਈ ਇਸਤਰੀ ਨੂੰਅਲਗ ਹਵਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਰਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਹਵਾਲਾਤ ਵਿੱਚ

3. ਕੁਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਇਸਤਰੀਆਂ ਦੇ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਜੁਗਮ ਦੀਆਂ 1,85,312 ਘਟਨਾਵਾਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਦੇਨਾ-ਆਈ ਪੀ ਸੀ ਅਤੇ ਐਮ ਐਲ ਐਲ ਦੇ ਅਧੀਨ) ਜਿਹੜੀਆਂ ਕਿ ਸਨ 2007 ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਜਿਹਨਾਂ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ

4. ਸੈਕਟਨ 5 - ਘਰੋਂ ਪਿੰਜਾ ਤੋਂ ਇਸਤਰੀਆਂ ਦਾ ਬਚਾਉ ਅਧਿਨਿਅਮ 2005

ਅਕੇਲੀ ਨੂੰ ਅਲਗ ਰਖਿਆ ਜਾਵੇ (ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸ਼ੀਲਾ ਬਰਸੇ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰਾ ਰਾਜ)

3. ਜਿਥੋਂ ਤੱਕ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਜਦੋਂ ਵੀ ਕਿਸੇ ਇਸਤਰੀ ਨੂੰ ਗਿਰਫਤਾਰ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇ ਤੋਂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਕਿਸੇ ਇਸਤਰੀ ਪੁਲਿ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਵੇ। (ਸੈਕਟਨ 51 (2) ਸੀ.ਆਸ.ਪੀ.ਸੀ)

4. ਜਦੋਂ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਘਰੇਲੂ ਤਸ਼ਦੱਦ ਦਾ ਦਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਦਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪੁਲਿਸ ਥਾਣੇ ਦੇ ਐਸ ਐਚ ਓ (ਸਟੇਸ਼ਨ ਹਾਊਸ ਆਫ਼ੀਸਰ) ਨੂੰ ਦੱਸ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

5. ਅਪਰਾਧ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਇਸਤਰੀਆਂ ਨਾਲ, ਖਾਸ ਕਰ ਕੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਅਤੇ ਛੇੜਛਾੜ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਹਮਦਰਦੀ ਵਾਲਾ ਵਰਤਾਵ ਕਰੋ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਰਹਿਸ਼/ਲੁਕਾ ਦਾ ਮਾਣ/ਇੱਤ ਕਰੋ।

6. ਘਰੇਲੂ ਹਿੰਸਾ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੀੜਤ ਇਸਤਰੀ ਨੂੰ ਦੱਸੋ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਬਾਰੇ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਖਿਆ ਹੁਕਮ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਆਰਥਕ ਸਹਾਇਤਾ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਗੱਲਾਂ

1. ਕਿਸੇ ਮੁਆਮਲੇ/ਕੇਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਇਸਤਰੀ ਨੂੰਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਉਪਰ ਨਾ ਬੁਲਾਓ। ਕਿਸੇ ਇਸਤਰੀ ਦੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਸਿਰਫ ਉਸਦੇ ਘਰ ਉਪਰ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। (ਸੈਕਟਨ 160 (1) ਸੀ.ਆਸ.ਪੀ.ਸੀ)
2. ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਸਤਰੀ ਨੂੰਸੂਰਜ ਛੁਪਣ ਤੋਂ ਪਿੱਛੋਂ ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਚੜਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਨਾ ਲਓ, ਸਿਰਫ ਅਸਾਧਾਰਨ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰਛੱਡ ਕੇ।

ਅਧਿਆਇ 4

ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਹਿਫਾਜ਼ਤ ਰਾਖੀ

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ - ਭਾਗ ਤੀਜਾ (ਪਰਧਾਨ/ਮੂਲ ਹਕ) ਅਤੇ ਭਾਗ ਚਾਰ (ਰਾਜ ਦੀ ਨੀਤੀ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਸਿਧਾਂਤ) ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਬਚਾਉ, ਵਿਕਾਸ/ਤਰੱਕੀ ਅਤੇ ਰਖਿਆ ਬਾਰੇ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਕਿਸ਼ੋਰਨਿਆ (ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਦੇਖ ਭਾਲ ਅਤੇ ਰਾਖੀ) ਅਧਿਨਿਅਮ 2000 ਵਿੱਚ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਸਾਰੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ 18 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਬਚਾਉ। ਰਾਖੀ ਬਾਰੇ ਇਕ ਸਮਾਨ ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਚਾ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਕਰਨਜੋਗ ਗੱਲਾਂ

1. ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਨਰਮੀ ਨਾਲ ਸਲੂਕ ਕਰੋ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲੋਂ ਪੁੱਛਿਗੱਛ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਪੜੇ ਪਾਏ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।
2. ਜੇ ਕਿਸੇ ਬੱਚੇ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਗੱਛ ਕਰਨੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਕੋਲੋਂ ਉਸ ਥਾਂ ਉਪਰ ਪੁੱਛ ਗਿੱਛ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਥੇ ਉਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। (ਸੈਕਸ਼ਨ 160 ਸੀ.ਆਸ.ਪੀ.ਸੀ)

3. ਜਰੂਰੀ ਤੌਰ ਤੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਪੁਲਿਸ ਕਿਸੇ ਕਿਸ਼ੋਰ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਝਗੜੇ ਕਾਰਨ ਪਕੜਦੀ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਖਾਸ ਕਿਸ਼ੋਰ ਪੁਲਿਸ ਇਕਾਈ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਕੰਮ ਲਈ ਨਾਮੱਜਦ ਕੀਤੇ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਕਿਸ਼ੋਰਨਿਆਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਰਾਖੀ ਅਧਿਨਿਆਮ 2000)

4. ਗਿਰਫਤਾਰੀ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਬੱਚੇ ਦੀ ਉਮਰ ਬਾਰੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਕਿੰਨ੍ਹੀ ਉਮਰ ਹੈ। ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਪਤਾ ਕਰ ਕੇ ਉਸ ਪਿੱਛੋਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

5. ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਗਿਰਫਤਾਰ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉ ਕਿ ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਦੇਰੀ ਦੇ ਉਸ ਨ ਕਿਸ਼ੋਰ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ 24 ਘੰਟੇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। (ਸੈਕਸ਼ਨ 57 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ)

6. ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਡੈਕਟਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਖਾਨਾਂ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰੀ ਤੇ ਰੱਖਣਾ ਮਨੁਂ ਹੈ (ਭਾਰਤ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਆਰਟੀਕਲ 24)। ਜੇ ਕੋਈ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਮੁਆਮਲਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰ ਕੇ ਸੰਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੂਚਤ ਕਰੋ। (ਸੈਕਸ਼ਨ 3- ਬਾਲ ਕਿਰਤ ਨਿਰੋਧ/ਰੋਕ ਵਿਨੀਆਮਨ ਅਧਿਨਿਆਮ 1986)

7. ਜੇ ਕਿਸੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਬੰਧੂਆ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਅਧਿਨਿਆਮ 1976 ਦੇ ਅਧੀਨ ਬੰਧੂਆ ਬਣਾ ਕੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਕਤ ਕਰਾਉਣ ਦੇ ਜਤਨ ਕਰੋ।

8. ਹਿੰਦੂ ਵਿਆਹ ਅਧਿਨਿਆਮ 1955 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਚਿਆਂ ਦਾ ਵਿਆਹ ਕਰਨਾ ਨਿਰੋਧ ਹੈ।

ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ

1. ਕਿਸੇ ਬੱਚੀ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਗੱਛ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਉਪਰ ਨਾ ਬੁਲਾਓ, ਤਲਬ ਨਾ ਕਰੋ। (ਸੈਕਸ਼ਨ 160 ਸੀ.ਆਸ.ਪੀ.ਸੀ)
2. ਪੰਦਰਾ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਵਾਲੀ ਕਿਸੀ ਲੜਕੀ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਗੱਛ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੇ ਨਾ ਬੁਲਾਓ (ਸੈਕਸ਼ਨ 160 ਸੀ.ਆਸ.ਪੀ.ਸੀ)
3. ਕਿਸੀ ਕਿਸ਼ੋਰ (18 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘਟ ਉਮਰ ਦੇ ਲੜਕੇ) ਨੂੰ ਹਵਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਨਾ ਰੱਖੋ (ਸੈਕਸ਼ਨ 18 ਕਿਸ਼ੋਰਨਿਆਂ ਵਿਨੀਅਮਨ 1986)।
4. ਸੱਤ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਗਿਰਫਤਾਰ ਨਾ ਕਰੋ।
5. ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸ਼ੋਰ ਨੂੰ ਗਿਰਫਤਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਿੱਛੋਂ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈਣ

ਤੋਂ ਪਿੱਛੋਂ ਮੀਡੀਆ ਨੂੰ ਉਸ ਕਿਸ਼ੋਰ ਦੀ ਪਛਾਣ/ਸਨਾਖਤ ਬਾਰੇ ਨਾ ਦੱਸੋ

6. ਜੇ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਖਵਿੱਚ ਇਕ ਬਾਲਗ (18 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਉਮਰ ਵਾਲਾ) ਅਤੇ ਇਕ ਕਿਸ਼ੋਰ (18 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਵਾਲਾ) ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਣ ਤਾਂ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ/ਦੋਸ਼ ਪੱਤਰ ਬਨਾਉਣ ਵੇਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਕ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ/ਦੋਸ਼ ਪੱਤਰ ਨਹੀਂ ਬਨਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦੋਸ਼ ਪੱਤਰ ਬਨਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

5. ਸੌਂਤ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਥੱਚੇ ਕੋਣੇ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਅਪਰਾਖਠਾਂ ਮਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ (ਸੰਕਲਨ 82 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ)

ਅਧਿਆਏ - 5

ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਨ ਜਾਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਹੱਕਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ

ਭਾਰਤਵਰਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਨਜਾਤੀਆਂ ਦੋਨੋਂ ਕੱਠੀਆਂ ਮਿਲਾ ਕੇ ਸਾਰੀ ਅਬਾਦੀ/ਜਨਸੰਖਿਆ 24 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਭਾਗ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ 16 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਹਨ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਨ ਜਾਤੀਆਂ 8 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਹਨ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਸਨ 2001 ਦੀ ਮਰਦਮਸ਼ੁਮਾਰੀ ਜਨ ਗਨਣਾ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਨ ਜਾਤੀਆਂ (ਅਤਿਆਚਾਰ ਨਿਵਾਰਣ) ਅਧਿਨਿਆਮ 1989 ਇਕ ਖਾਸ ਵਿਧਾਨ ਹੈ ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਨ ਜਾਤੀਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਅਪਰਾਧ ਚੈਕ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਰੋਕੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਕਰਨ ਜੋਗ ਗੱਲਾਂ

1. ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਨ ਜਾਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨਾਲ ਇਕੋ ਜਿਹਾ ਵਰਤਾਉ ਕਰੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ

(ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਆਰਟੀਕਲ 21)।

2. ਜੇ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਨ ਜਾਤੀਆਂ ਅਤਿਆਚਾਰ ਨਿਵਾਰਣ ਅਧਿਨਿਆਮ 1989 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਾਰੀ ਸੂਚਨਾ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧਤ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ/ਮੁੱਖ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

3. ਤੁਹਾਡੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਨਾਗਰਿਕ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਜਾਂ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਨ ਜਾਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰਖਣ ਵਾਲੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੱਕਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸੋ ਜਿਹੜੇ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਨ ਜਾਤੀਆਂ (ਅਤਿਆਚਾਰ ਨਿਵਾਰਣ) ਅਧਿਨਿਆਮ 1989 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਿਲ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਨਾ ਕਰਨਾ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ

1. ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਾਗਰਿਕ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਜਾਤ ਦੇ ਅਧਾਰ ਦੇ ਅਲਗ ਨਾ ਸਮਝੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਭੇਦ ਭਾਵ ਨਾ ਕਰੋ। (ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਆਰਟੀਕਲ 15)।

2. ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਬੰਦਿਆਂ ਨਾਲ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਮੰਦਾ ਬਰਤਾਉ

ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਠੋਸ ਪਹੁੰਚਾਏ, ਖਾਸ ਕਰ ਉਹਨਾਂ ਬੰਦਿਆਂ ਨਾਲ ਜਿਹੜੇ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਜਾਂ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਨ ਜਾਤੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦੇ ਹਨ (ਭਾਰਤ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਆਰਟੀਕਲ 21)।

3. ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਛੁਆਛਾਤ ਨੂੰ ਵਰਤਣ ਦੀ ਜਾਂ ਵਧਾਵਾ ਦੇਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦਾ। (ਭਾਰਤ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਆਰਟੀਕਲ 17)।

ਅਧਿਆਇ-6

ਵਰਿਸ਼ਟ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਹੱਕਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ

ਕਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਕ ਕੁਦਰਤੀ ਪਰ ਕਿਰਿਆ/ਅਮਲਹੈ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਹਰ ਇਕ ਬੰਦੇ ਦੇ ਜੀਵਨ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਅਟੱਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਬੁਢਿਆਂ/ਵੱਡੀ ਉਮਰ ਦੇ ਬੰਦਿਆਂ ਲਈ ਚੁਣੌਤਿਆਂ ਦੇ ਢੇਰ ਲੈ ਕੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਬੁੱਢੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਅੰਗਾਂ ਦੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਵਰਿਸ਼ਟ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਹੱਕਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨਾ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਇਕ ਨੈਤਕ ਜੁੰਮੇਵਾਰੀ/ਫਰਜ਼ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਰਿਸ਼ਟ ਨਾਗਰਿਕ (ਉਮਰ 60 ਸਾਲ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ)।

ਕਰਨ ਜੋਗ ਗੱਲਾਂ

1. ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਇਹ ਫਰਜ਼ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਸਹਾਰਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਖਰਚਾ ਚਲਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇ ਕਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋਣ ਜਾਂ ਆਪਣਾ ਖਰਚਾ ਨਾ ਚਲਾ ਸਕਦੇ ਹੋਣ (ਸੈਕਸ਼ਨ 125, ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.)।

2. ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਦੁਰਬਲਤਾ/ਨਿਰਖਲਾ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਬਿਨਾ ਨਾਗਾ ਪੱਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਿਲਦੇ ਜੁਲਦੇ ਰਹੇ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਆਪਣੇ

6. ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਲੀਡੀ ਵਰਿਸ਼ਟ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੀ ਪੜਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ 60 ਸਾਲ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਉਮਰ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਵਰਿਸ਼ਟ ਨਾਗਰਿਕ ਮਨੰਦੀ ਹੈ।

ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ।

3. ਜੇ ਹਾਲਾਤ ਇਹੋ ਜਿਹੋ ਹੋਣ ਕਿ ਵਰਿਸ਼ਟ ਨਾਗਰਿਕ ਨੂੰ ਗਿਰਫਤਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਹੁਰੈ ਹੋਰ ਕੋਈ ਚਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਗਿਰਫਤਾਰ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਉਸ ਨਾਲ ਸ਼ਗਫਤ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸ਼ਗਫਤ ਨਾਲ ਬਰਤਾਉ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਛੇਤੀ ਤੋਂ ਛੇਤੀ ਹੋ ਸਕੇ ਉਸ ਦਾ ਡਾਕਟਰੀ ਮੁਆਇਨਾ ਕਰਵਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

4. ਜਦੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਜਾਂ ਔਰਤ ਵਰਿਸ਼ਟ ਨਾਗਰਿਕ ਆਪਣੀ ਕਿਸੇ ਸਮਸਿਆ/ਉਲਝਣ ਕਾਰਜ ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਇਜ਼ਤ ਮਾਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸਮਸਿਆ ਨੂੰ ਪਹਿਲ ਦੇ ਕੇ ਹੱਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ

1. ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਰਿਸ਼ਟ ਨਾਗਰਿਕ ਨੂੰ ਗਿਰਫਤਾਰ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਜੱਦ ਤੱਕ ਇਹ ਕਿ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਾ ਹੋਵੇ।

2. ਜੇ ਕੋਈ ਵਰਿਸ਼ਟ ਨਾਗਰਿਕ ਦੀ ਸਮਸਿਆ ਕਾਰਣ ਪਕਤਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਕਦੇ ਵੀ ਰੰਦਾ ਬਰਤਾਉ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਉਸ ਨਾਲ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਵਰਤਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

ਅਧਿਆਏ - 7

ਘੱਟ ਗਿਲਤੀ ਵਰਗ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਹੱਕਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ

ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਆਰਟੀਕਲ 14,15 ਅਤੇ 16 ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ ਧਰਮ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਕਿਸ ਨਾਗਰਿਕ ਨਾਲ ਭੇਦ ਭਾਵ ਕਰਨਾ ਮਨੁਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਆਰਟੀਕਲ 29 ਅਤੇ 30 ਘੱਟ ਗਿਲਤੀ ਵਾਲੇ ਵਰਗ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਸੰਸਕਿਰਤਕ/ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਅਤੇ ਸਿਖਿਆ ਦੇ ਹੱਕਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦੇ ਹਨ।

ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ

1. ਘੱਟ ਗਿਲਤੀ ਵਾਲੇ ਵਰਗ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਲਾਝਾਉਣ ਵੇਲੇ ਪੂਰੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਰਤਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

2. ਪੂਜਾ ਘਰ/ਇਬਾਦਤਗਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾ ਨਾਗਾ ਜਾਓ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਅੰਸਰਾਂ ਉਪਰ ਆਪਣੀ ਅੱਖ ਰੱਖੋ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਕੋਈ ਸਮਪਰਦਾਇਕ ਤਨਾਵ ਪੈਦਾ ਨਾ ਹੋ ਸਕੇ।

8. ਇਹ ਅਧਿਆਏ ਧਰਮਕ ਘੱਟ ਗਿਲਤੀ ਵਰਗ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਬਾਰੇ ਹੈ

3. ਤਿਉਹਾਰਾਂ ਦੇ ਮੌਕੇ ਤੇ ਜਿਆਦਾ ਚੌਕਸ/ਹਸ਼ਿਆਰ ਰਹੋ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰੋਕਬਾਮ ਵਾਲੇ ਉਪਾਉ ਕਰੋ ਜਿਹੜੇ ਇਲਾਕੇ ਸੰਪਰਦਾਇਕ ਤੌਰ ਤੇ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਹਨ।

4. ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਵੇਲੇ, ਜਾਂ ਪੂਜਾ ਸਥਾਨਾਂ ਤੇ ਜਾਣ ਵੇਲੇ ਜਾਂ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਵਰਗ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਵੇਲੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਧਾਰਮਿਕ ਅਭਿਆਸ ਦੀ ਇਜ਼ਤਕ ਕਰੋ ਮਾਣ ਕਰੋ।

5. ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਵਾਲੇ ਵਰਗ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਬਣਾ ਕੇ ਰੱਖੋ। ਜੇ ਕਿਸੇ ਵੇਲੇ ਤਣਾਅਪੂਰਣ ਹਾਲਾਤ ਬਣ ਜਾਣ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਬਹੁਤ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ।

6. ਇਹ ਜੁੜੀ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਓ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਦਾ ਪਰਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਅਤੇ ਅਭਿਆਸ/ਮਸ਼ਕ ਕਰਨ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

7. ਸਾਰੇ ਵਰਗਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਅਹਿਮ ਧਾਰਮਿਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਧਾਰਮਕ ਹੋਣ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਣਾ ਜੁਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਨਾ ਕਰਨਾ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ

1. ਜੇ ਕਿਸੇ ਧਾਰਮਿਕ ਸਮੂਦਾਏ ਦੇ ਮੁਆਮਲੇ ਨੂੰ ਨਜ਼ਿੱਠਲਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਪਕਸ਼ਪਾਤ ਦਾ ਵਖਾਵਾ ਬਿਲਕੁਲ ਨਾ ਕਰੋ।
2. ਧਰਮ ਦੇ ਅਧਾਰ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨਾਲ ਭੇਦ ਭਾਵ ਨਹੀਂ ਵਰਤਣਾ ਚਾਹੀਦਾ (ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਆਰਟੀਕਲ 15(1)2)
3. ਕਿਸੇ ਧਾਰਮਿਕ ਮਸਲੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਸੂਚਨਾ/ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਅੱਖੋਂ ਉਹਲੇ ਨਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਉਸ ਉਪਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ।

ਅਧਿਆਇ - 8

ਬੰਧੂਆ/ਪੱਕੇ ਨਾਲ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਕਰਾਉਣੀ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ

ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਆਰਟੀਕਲ 23 ਭੀਖ ਮੰਗਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਕਿਸਮ ਦੇ ਧੱਕੇ ਨਾਲ ਜੋਰ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਾਉਣ ਨੂੰ ਰੋਕਦੀ ਹੈ। ਬੰਧੂਆ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ/ਪਹਿਤੀ (ਅੰਤ ਕਰਨ) ਅਧਿਨਿਆਮ 1976 ਦੇ ਅਧੀਨ, ਬੰਧੂਆ ਮਜ਼ਦੂਰਾ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨੀ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬੰਧੂਆ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਾਉਣਾ ਅਤੇ ਆਜਾਦ ਕਰਾਏ ਗਏ ਬੰਧੂਆਂ ਮਜ਼ਦੂਰ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬਸਾਉਣਾ ਇਹ ਜੁਮੇਵਾਰੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਹੈ।

ਕਰਨਵਾਲੀਆਂ ਰੱਲਾ

1. ਆਪਣੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਬੰਧੂਆ ਮਜ਼ਦੂਰੀ/ਪੱਕੇ ਨਾਲ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਕਰਾਉਣ ਦੇ ਅਭਿਆਸਾਂ ਵਾਲੇ ਚੌਕਸ ਹੋ ਕੇ ਰਹੋ ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੋਸਾਂ ਜਾਂ ਇਲਜਾਮਾਂ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗੇ ਤਾਂ ਝਟਪਟ ਜਿਲਾ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸ

ਦੇਣਾ ਚਾਰੀਦਾ ਹੈ।

2. ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਥਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢ ਕੇ ਦੂਜੇ ਥਾਂ ਲਿਜਾਣ ਵਿੱਚ ਜਿਲੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੋ।
3. ਉਚਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰੋ (ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਅਧਿਨਿਆਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ) ਜੇ ਕਰ ਮਜ਼ਦੂਰ ਸਮਾਜ ਦੇ ਦੁਰਬਲ ਵਰਗ ਜਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦੇ ਹੋਣ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੱਚੇ, ਔਰਤਾਂ, ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਵਾਲੇ ਵਰਗ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਜਾਂ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਨ ਜਾਤੀਆਂ।

ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੰਮ

1. ਉਸ ਵੇਲੇ ਤੱਕ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਕਤ ਨਾ ਕਰਾਓ ਜੱਦ ਤੱਕ ਕਿ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕਾਰਇਪਾਲਕ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਬੰਧੂਆ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ (ਅੰਤ ਕਰਨ) 1976 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂਚ ਨਾ ਕਰ ਲਏ।
2. ਮਾਲੀ/ਆਰਥਕ ਮੁਆਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਾ ਉਲੜਾਓ/ਫਸਾਓ।

3. ਜਾਂਚ/ਪੜਤਾਲ ਦੌਰਾਨ ਬੰਧੂਆ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਦੀ ਹੋਂਦ ਬਾਰੇ ਨਿਰਣੇ ਸੰਬੰਧੀ ਕੋਈ ਟਿਪਣੀ ਨਾ ਕਰੋ।
4. ਦੁਖੀ/ਪੀੜਤ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨਾਲ ਆਕੜ/ਘੁਮੰਡ ਨਾਲ ਬਰਤਾਉ ਨਾ ਕਰੋ।

ਅਧਿਆਇ - 9

ਮੁਕਾਬਲੇ/ਮੁਠਭੇੜਾਂ

ਪੁਲਿਸ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਕ “ਮੁਠਭੇੜ/ਮੁਕਾਬਲਾ” ਆਮ ਕਰਕੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਹਾਲਾਤ ਉਹੋ ਜਿਹੇ ਹੋ ਜਾਣ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਘਾਤਕ ਬਲ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਪਵੇ ਜਿਹੜੇ ਕਿ ਸ਼ਸਤਰਧਾਰੀ ਅਪਰਾਧੀਆਂ/ਕਸੂਰ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸ਼ਸਤਰ ਵਰਤਦੇ ਹਨ। ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਪੁਲਿਸ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਧਾਰਣ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਲ ਪ੍ਰਯੋਗ ਆਪਣੇ ਬਚਾਉ ਲਈ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ

1. ਜਦੋਂ ਸ਼ਸਤਰਧਾਰੀ ਅਪਰਾਧੀ/ਕਸੂਰਵਾਰ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਜਾਣ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚੁਲੋਤੀ ਦਿਓ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦੇਣ ਲਈ ਕਰੋ।
2. ਬਲ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਨਿਜੀ ਬਚਾਅ ਲਈ ਕਰੋ, ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਬਲ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ ਬੋਲ ਰਹੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ/ਕਸੂਰਵਾਲਾਂ ਕੋਲੋਂ ਬਚਾਉਮ ਲਈ, ਜਿਹਨਾਂ ਦੀ

ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਸ਼ੱਕ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸੱਟਾਂ ਮਾਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਜਾਣੇ ਮਾਰ ਸਕਦੇ ਹਨ (ਸੈਕਸ਼ਨ 97, ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ.)

3. ਆਪਣੇ ਬਚਾਉ ਲਈ ਬਲ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸੁਰੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਜ਼ ਖਤਰੇ ਦੀ ਸੰਕਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਧਾਵਾ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਦੋਸ਼ੀ/ਕਸੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪੁਰੁਚਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਆਪਣੇ ਬਚਾਉ ਵਿੱਚ ਬਲ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਤੱਕ ਜਾਗੀ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋਦ ਤੱਕ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਦੀ ਸੰਕਾ ਬਣੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। (ਸੈਕਸ਼ਨ 102, ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ.)

4. ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਬਚਾਉ ਲਈ ਬਲ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਿਸੇ ਧਾਵਾ ਬੋਲ ਰਹੇ ਅਪਰਾਧੀ/ਕਸੂਰਵਾਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਉਸ ਨੂੰ ਝੱਟ ਮਾਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਣੋਂ ਮਾਰਨ ਲਈ ਉਸ ਵੇਲੇ ਤੱਕ ਵਰਤਿਆਂ ਜਾਂ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਤੱਕ ਇਹ ਸੰਕਾ ਬਣੀ ਰਹੇ ਕਿ ਧਾਵਾ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ ਅਪਰਾਧੀ/ਕਸੂਰਵਾਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸੱਟਾਂ ਮਾਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਾਣੇ ਮਾਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਖਤਰਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। (ਸੈਕਸ਼ਨ 100 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ)

ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੰਮ

1. ਅਪਰਾਧੀਆਂ/ਕਸੂਰਵਾਰਾਂ ਉਪਰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਗੋਲੀ ਬਾਰੀ ਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿਓ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਸ਼ਾਸਤਰ/ਹਥਿਆਰ ਹਨ।
2. ਜਿਆਦਾ/ਵਾਧੂ ਬਲ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਨਾ ਕਰੋ। ਬਲ ਵਰਤਨ ਦੀ ਮਿਕਦਾਰ/ਮਾਤਰਾ ਉਸੇ ਮੁਬਾਬਕ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਮੁਤਾਬਿਕ ਧਾਰਾ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਦੋਸ਼ੀ/ਕਸੂਰਵਾਰ ਬਲ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਣ।
3. ਇਹਨਾਂ ਜਿਆਦਾ ਬੱਲ ਨਾ ਵਰਤੋਂ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਿ ਧਾਰਾ ਬੋਲ ਰਹੇ ਅਪਰਾਧੀਆਂ/ਕਸੂਰਵਾਰਾਂ ਨੂੰਜਿਆਦਾ ਸੱਟਾਂ ਵੱਜ ਜਾਣ। ਸਿਰਫ ਜਿਨੀ ਬਲ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰਜਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰਪਾਵਾ ਬੋਲਣ ਵਾਲਿਆਂ ਕੋਲੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਬਲ ਵਰਤਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (ਸੈਕਸ਼ਨ 99 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ.)

ਅਧਿਆਇ-10

ਅੱਤਵਾਦ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ

ਅੱਤਵਾਦ ਇਕ ਸਿਰ ਦੀ “ਕਾਨੂੰਨ-ਵਿਸਵਸਥਾ” ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਕਿ
ਭੜਕਾਉ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਹੁੰਗਾਰਾ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਅੱਤਵਾਦ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ
ਅੱਤਵਾਦੀ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਾ ਪਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ
ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਤਲਾਜ਼ੀ ਅਭਿਆਨ ਚਲਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅੱਤਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਗਿਰਫਤਾਰ
ਕਰਨ ਲਈ ਸੜਕਾਂ ਉਪਰ ਨਾਕਾ ਬੰਦੀ ਕਰ ਕੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਹਨ
ਅਤੇ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਗਿਰਫਤਾਰੀਆਂ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਰੱਲ

1. ਆਪਣੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਉੱਥੇ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਨਾਲ ਚੰਗੇ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਈ
ਰੱਖੋ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੇਗਾ ਅੱਤਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਗਿਰਫਤਾਰ ਵਿੱਚ ਅਤੇ
ਉਹਨਾਂ ਬਾਰੇ ਸੂਚਨਾ ਇਕਤਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ। ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਵਧੀਕਾਂ ਨਾਲ ਚੰਗੇ ਸੰਬੰਧ
ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਕਾਢੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨਗੇ ਜੇ ਕਿਸੇ ਵੇਲੇ
ਕਾਨੂੰਨ-ਵਿਸਵਸਥਾ ਅੱਤਵਾਦ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਾਲੇ ਇਲਾਕਿਆਂ ਬਹੁਤ ਜਿਆਦਾ ਖਰਾਬ

ਹੋ ਜਾਵੇ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ।

2. ਕਿਸੇ ਸ਼ੱਕੀ ਘਰ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ ਵੇਲੇ, ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਉਸ ਇਲਾਕੇ ਦਾ ਨੁਮਾਇੰਦਾ ਜੂਰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੁਰਖਿਆ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਰਨਾ ਹੈ।

3. ਜੇ ਸਾਰਵਜਨਕ ਥਾਂ ਉਪਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਸ਼ਰੀਰਕ ਤਲਾਸ਼ੀ ਕਰਨੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਅਸੈਨਿਕ/ਸਿਵਲੀਅਨ ਨਾਲ ਉਚਿਤ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਬਰਤਾਉ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

4. ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਂ ਕਿ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਸ਼ਰੀਰਕ ਤਲਾਸ਼ੀ ਸਿਰਫ ਔਰਤ ਪੁਲਿਸ ਕਰਮੀ ਤੋਂ ਹੀ ਕਰਵਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

5. ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਸ਼ਰੀਰਕ ਤਲਾਸ਼ੀ ਦੀ ਕਾਰਰਵਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ਰਾਫਤ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਉ, ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਵਰਤਾਉ ਕਰੋ।

6. ਬਜ਼ੁਰਗ ਬੰਦਿਆਂ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਹਮਦਰਦੀ ਨਾਲ ਬਰਤਾਉ ਕਰੋ।

7. ਕਿਸੇ ਗਿਰਫਤਾਰ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਅੱਤਵਾਦੀ ਉਪਰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਅੱਖ ਰੱਖੋ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਕਸੂਰਵਾਰ ਪਕੜੇ ਗਏ ਨਾਗਰਿਕ

ਉਪਰ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

8. ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਕੋਈ ਸ਼ਸ਼ਤਰਪਾਰੀ ਅੱਤਵਾਈ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਜਾਵੇ, ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਚੁਣੋਤੀ ਦਿਓ ਅਤੇ ਹਥਿਆਰ ਸ਼ਸ਼ਤਰ ਸੁੱਟ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰੋ। ਬਲ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਨਿਜੀ ਬਚਾਉ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਵੇਲੇ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਇਹ ਸੰਕਾ/ਭਰ ਹੋਵੇ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਤੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਜਾਨ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦਾ ਖਤਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

9. ਪਰਯਾਸ/ਉਪਰਾਲੇ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰੀਆਂ ਦੀ ਜਾਨ ਅਤੇ ਮਾਲ ਨੂੰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਾਵੇ ਪੁਲਿਸ ਕਾਰਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਵੇਲੇ।

ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ

1. ਅੱਤਵਾਈਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਢਾਲ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਨਹੀਂ ਵਰਤਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਮੁੱਠਭੇੜ/ਤਲਾਜ਼ੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਰਹੀ ਹੋਵੇ।

2. ਕਿਸੇ ਪਕੜੇ ਗਏ ਅੱਤਵਾਈ ਕੋਲੋਂ ਸੁਚਨਾ ਮਨਵਾਉਣ ਲਈ ਜਾਂ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਰੀਰਕ ਜਾਂ ਮਾਨਸਕ ਤਸੀਹੇ ਨਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ।

3. ਅੱਤਵਾਦ ਜਾਂ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸੱਕੀ ਮੁਜਰਮ ਨਜਾਈਜ਼/ਗੈਰ
ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਨਾ ਰਖਿਆ ਜਾਵੇ ।
4. ਅੱਤਵਾਦੀ ਘਟਨਾ ਉਪਰ ਪਰਤੀਕਿਰਿਆ ਨਾ ਕਰੋ ।
5. ਘਟਨਾ ਥਾਂ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਅਸੈਨਿਕ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਸਨਨਮਾਕ
ਸ਼ਬਦ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ।
6. ਜਦੋਂ ਪੁਲਿਸ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਰਹੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਸੜਕ ਖੋਲ੍ਹਣ
ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਰਹੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਦੌਰਾਨ ਆਮ ਜਨਤਾ/ਲੋਕਾਂ ਲੋਕੋ ਖਾਣ ਪੀਣ
ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂ ਦੂਜੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਨਾ ਕਰੋ ।

Translated by
Shri Rattan Singh

ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਮਾਨਸਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਕਮਿਸ਼ਨ,

ਫਰੀਦਕੋਟ ਹਾਊਸ, ਕੌਪਰ ਨਿਕਸ ਮਾਰਗ,

ਨਵੀਂ ਇੱਲੀ-110001

Tel.: 011-23385368 Fax: 011-23384863

E-mail: covdnhrc@nic.in Website: www.nhrc.nic.in